

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 lendők.

Kéziratok vissza nem
 adtnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 amint a felszólamlások kü-
 lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Felyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Társadalmi bajok.

(T.) Van nekünk egy megoldhatatlan
 problémánk: a társadalom.

Érezzük, tudjuk ezernyi hibáit, fer-
 deségeit, orvoslásával nem törődünk.

Az egészséges társadalom hiánya azon-
 ban nemcsak nálunk érezhető, de az egész
 országban. Ez azonban ne vigasztaljon
 bennünket; a mások hibája egy mákszem-
 nyit sem segít a mienken.

Unos untalan olvashatjuk, tapasztal-
 hatjuk ama bajokat, melyek egy egészséges,
 demokratikus társadalom hiányából szár-
 maznak úgy egyesekre, mint általában köz-
 életünkre.

Ugy az egyeseknél, mint a köztudatból
 hiányzik az öntudatos tett vágy, az össze-
 tartozás felemelő érzése; a széthuzás, a
 gyanúsítás, a jog, az önbecs s a mások
 jogos érdekei tiprásának korát éljük, roppant
 ellentétként ama kijelentéseknek, melyek
 egyes alkalmakkor, hazafias ünnepélyeken,
 közvacsorákon a fehér asztal mellől elhang-
 zanak, melyek ideális társadalmi életre,
 ember szeretetre, becsülésre buzdítanak, a
 hazafias érzést istápolják s a melyek bizony
 csak kiáltó szó gyanánt hangzanak el feje-

ink fölött, nem hagyva nyomot sem szí-
 vünkben, sem lelkünkben.

Önző czélok, lázas szereplési, vagyon-
 szerzési vágyak, minden áron különbönc
 látszani akarás uralja érzelmeinket és a
 szélesebb látkörünket elhomályosítják sze-
 meink elöl ezek a fintor képek.

Számtalanszor irtunk már a széttagolt-
 ság átkos bajairól, azokról a ferdeségekről,
 melyek az egyes társadalmi rétegek elkü-
 lönözéséből s az ebből származó bizalmat-
 lanságból, egymás meg nem értéséből szár-
 maznak.

Tudjuk, hogy mi ezen egyhamar nem
 fogunk segíteni, de rámutatunk többször,
 ha egyébért nem, csupán azért, hogy ezen
 társadalmi bajokat folyton szem előtt tartva,
 megvetést, undort keltsünk irántuk.

Társadalmunk tényezőinek kötelességük
 a helyes, egészséges irány megjelölése, az
 arra vezető utra való terelés. Fel kell
 emelkedniök ama magasabb színvonalra, a
 honnét embertársaik s a társadalom érdekeit
 eszményi szempontokból, a közérdekek elő-
 mozdításával szolgálhatják.

Nem mondjuk mi, hogy minden ma-
 gánérdekeiket rendeljék alá a közérdeknek,
 — az apostolok kora rég lejárt, — de

magasztos tanaik örök időkre tenn marad-
 nak, kövessük őket ha nem olyan ér-
 telemben is, hogy magunk levetközvé, fel-
 ruházzunk másokat, hogy mi éhezvén,
 másokat jól tartsunk; hanem hiúsága-
 inkat, szertelenségig önző czéljainkat, ap-
 ró-cseprő magánérdekeinket a közjóért,
 a közös boldogulásért, a közös érdekekért
 feláldozni emberi kötelességünk.

A kik birnak erre fogékonysággal, azok
 méltók embertársaik bizalmára, a kik pedig
 nem birnak, álljanak félre rideg izolált
 társadalmi felfogásukkal.

Képviselők választása.

Tegnap folyt le a községi képviselők válas-
 tása. Lapunk zárta kor még eredményt nem kap-
 hattunk, mindazonáltal azt hisszük, hogy a hiva-
 talos jelöltek meg lettek választva.

Az I. kerületben jelöltek voltak: G. Szücs
 József, Egedi Mihály rendes. Kummer János pót-
 tag. A II. kerületben: Somodi István és Nagy Im-
 re alpári rendes, Szabados Pál póttag. A III. ke-
 rületben Goldschmied Lipót és Oblath Zsigmond
 rendes, Király Antal póttag. A IV. kerületben Ko-
 máromy József és Lukács Gyula rendes és Oblath
 Zsigmond póttag. Az V. kerületben Teszáry László
 és Varga S. Sándor rendes és Fekete Mihály
 póttag.

— s e nyomort, küzdést, szenvedést rálehelte
 képeire.

— Csak az igazi lelkesültség hoz létre igaz
 műveket.

II.

Lucskos, decemberi idő van.
 Az előkelő szálloda egyik fényes termében
 egy művészt ünnepelnek. Az emberek tömege
 gyülemlik az óriás vászon elé és mindenik ajakról
 a bámulat kifejezése rebben el, mikor meglátják e
 hatalmas művészi képet.

Ő is itt van; összegyűjtötte utolsó garasát,
 hogy megbámulhassa a nagy képet, hogy gyönyör-
 ködjék benne, hogy lelkesedjék. Meghuzódik a
 terem egyik szögletébe és onnan nézi, bámulja a
 mesterművet.

Csak nézi-nézi, hosszan, sokáig . . .
 . . . És a kép álomba ringatja őt . . .
 Maga előtt látja a gyermekkorát mikor még
 olyan, kicsi öt éves fiu volt, mikor még ott
 játszadozott a zöld fűvön, a puha pázsiton, mikor
 még bámulta a kék eget . . .

. . . Mikor még olyan boldog volt . . .
 . . . És lát egy kis lányt, olyan szép szöke-
 hajut, kék szeműt, akivel együtt játszott, futott
 a lepkék után, sétált az erdőben, pajkoskodott . . .
 . . . A ki szerette őt . . .

A mint így mereng, egyszerre szeme meg-
 akad, egy szöke leányon, kinek olyan szép kék
 szeme van és karcsu alakja. Igen ez az, ez az ő
 ifjúkori barátnője, a kivel ő játszadozott, a puha
 fűben, a kék éje alatt . . . És látja annak gyö-
 nyörű selyem ruháját, látja a maga rongyos,
 kopott szegényes öltözetét . . .

. . . És még jobban meghuzza magát a
 sarokban.

TÁRCZA.

Egyszer, régen . . .

Egyszer, régen
 Szívem is volt, amíg nem szerettem.
 Egy kis lánnyal azt is elvesztettem!
 Hej, a szívem, azt már nem is bánom,
 Csak azt a kis barna lányt sajnálom!

Nem panaszlom,
 Lesz még virág, lesz még ezután is,
 Lesz szeretőm, lesz szép barna lány is
 Talán épp oly csinos, épp oly barna,
 Talán, aki éppen úgy megcsalna.

Anió.

Művészet — imádás.

I.

Egy ecset és egy pár festék volt az egész
 vagyona, evvel ment világgá abból a kis faluból;
 ebben volt az ő összes reménysége, az ő bold-
 ogsága, az ő álma: hogy ennek alkotása alatt
 le borulnak az emberek és neki sok-sok pénzé
 lesz . . .

. . . És álmodott sokat a szegény fiú, ál-
 modott . . .

Majd elérkezett egy nagy városba, a hol
 az emberek ezrei laknak, a hol az emberek ezrei
 küzködnek a napi kenyér után és a hol neki
 is meg kell majd élnie. Pedig ő nem ismer itt
 senkit és őt sem ismeri senki.

. . . Csak szorongatta a hóna alatt, az ő
 reménységét, az ecsetet . . .

Mégis megélt. Másolgotott olcsó pénzért egy
 ügyvédnek. Nappal irt. És éjjel, midőn az irástól
 fáradt kezeit alig tudta felemelni, festegetett.

Később, midőn már egy pár forintot össze-
 gyűjtött, abban hagyta a másolgotást és beirat-
 kozott egy festőiskolába. Oh, mennyi fiu járt oda
 és mindegyiknek olyan szép rendes ruhája volt.
 Csak ő járt egyedül rongyosan, foltos czipőben,
 piszkos kalapban.

. . . Csak ő volt olyan szegény.

De szívében ott égett örök szenvedélyben
 a láng, az alkotó erő, az ifju tűz, a mi minden
 akadályt leront és legyőz.

Mindenki olyan megvetően bánt vele, a
 szegény, kopottas fiuval. A tanár is olyan rossz
 volt hozzája, éppen, hogy csak megnézte rajzát és
 tovább ment.

Ő pedig meghuzódott a szoba egyik sarká-
 ban és rajzolgatta a gunyosan vigyorgó voltaire-
 büsztét. Másolta, mialatt elmerült annak gunyosan
 mosolygó arczába és hosszasán rábámult . . .
 Bántotta őt az a gunyos mosoly, az a ravasz
 nevetés, mintha még ez is kinevetné őt, kicsufolná
 az ő szegény nyomorult sorsát.

. . . Oly elhagyottnak érezte magát . . .

Mikor pedig hazament kis padlás szobájába,
 elővette ecsetét, paletáját és festékeit és rajzolni,
 festegetni kezdett.

Lelkében ott volt nyomorának érzete, ott
 volt benne az elhagyottsága, szegénységének tu-
 data. De ott volt a remény, ott a lelkesedés és
 ott a tehetség.

És mindezekből ihletet merített. Lelke bele-
 élte magát a nyomorba, küzdésbe, szenvedésbe,

Ezek szerint új tagok nem igen jönnek be, kivéven Teszary László főszolgabíró rendes tagot és Kummer János, Szabados Pál, Király Antal és Feke Mihály pöttagokat.

Hogy a választás miként ütött a ki, arról persze majd jövő számunkban fogunk referálni, de ha a választásból a fenti jelöltek kerültek ki győztesen, akkor a tanács fog nagyobb változás alá esni, esetleg a most meg választott pöttagok közül fognak többen bejönni a képviselőtestületbe.

Egyébként a tegnapi választás nem vert föl valami nagy port s általában nem volt valami nagy érdeklődés egyik kerületben sem, a miből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy minden úgy van jól, a hogy van.

Egy új pénzügyi intézet alakulása.

Az Országos gazdasági és kereskedelmi bank legközelebb tartja meg alakuló közgyűlést.

Az új bank alaptőkéje 2 millió korona lesz, felosztva 10.000 darab 200 K névértékű bemutatóra szóló részvényre.

A létesítendő pénzügyi intézet a rendes leszámítási üzleten kívül a következő két üzletágat kultivalja:

1. Hitelnyújtás a gazdák nyersterméneire.

2. Kereskedők és iparosok nyílt követeléseinek leszámítása.

A gazdaközönség legfőbb panasza az, hogy nyersterméneire hitelt nem nyerhetvén, vagy a legsúlyosabb adósságokba veri magát, míg azt értékesítheti, vagy kénytelen nyersterméneit minden áron eladni.

Az alakulandó pénzügyi intézet célja lesz reális, jutányos hitelnyújtás a gazdaközönség nyersterméneire.

Az intézet egészséges fejlődés mellett központja lesz a gazdaközönség érdekeinek, lebonyolítván annak eladásait, előmozdítja a kivitelt és lehetővé teszi a jobb értékesítést.

De az intézet amellett, hogy a gazdaközönség bizalmasa, kifejezésre juttatja azt a kapcsolatot, mely a gazdasági ágak mindegyike közt van, szolgálja az ipart és kereskedelmet.

A mi a gazdának nyersterméne az értékesítésig, az az iparosnak és kereskedőnek nyílt a számla- és könyvkivonati követelése.

Vagyonának nagy része, melyet nem mobilizálhat, s mely reá nehezedik egész működésére.

A kereskedők és iparosok nyílt követeléseit mobillá tenni, ez az intézet másik főcélja.

Ez az intézmény a külföldön a legaldásosabb működést fejti ki.

Felzug a tömegből a lelkesedés moraja: itt a művész. Hallja az éljen kiabálást, a tapsokat és látja azt a lányt is lelkesedni. Elképzeli, mintha neki szólanának a tapsok az éljen kiáltások, a dicséretet.

... De aztán végig néz magán, és álma is szertefoszlik.

Majd látja a boldogságtól ragyogó művészt.

... Oh, ha ő is ilyen nagy lehetne!

III.

Mikor kiment az utcára és látta a sötét, ködös várost, elfoszlott álma, lelkesültsége. Csak a rideg valót érezte.

Elfelelte kedves gyermekkorát, a virágos rétet, a kék eget...

A lányt, a ki szerette s a kit ő is úgy szeretett.

... Ujra érezte a szenvedést, a nyomort...

És elgondolta, mit szenved ő itt, miért van ebben a nyomorban? Miért nem próbál szerencsét, hátha, hátha jobbra fordul?

Fogta tehát könnyes szemekkel drága esetjét, festékeit és szomorú szívvel ment világgá.

... Messze ment, nagyon messze. Sok vidéket összejárt, míg végre eljutott egy óriási városba, mely sokkal nagyobb volt mint az előbbi.

... És ott festegetett fáradhatatlan lelkesedéssel...

Mikor visszatért gazdag volt. Gazdag, mint a milyennek egykor képzelte magát.

„Volt sok aranya, birt nagy kincsüket.”

... És híres volt, nagyon híres...

D: már szép fekete fűrtjeibe ősz hajszálak

A kereskedő és iparos azon helyzetbe jutván, hogy követeléseit értékesítheti, áruát készpénzen szerezheti be, úgy, hogy amit megtakarít azon árkülönközettel, amely a hitelben és készpénzen vett áru közt van, évek során letörleszti azon hitelt, melyet követeléseire felvett.

Iparunk és kereskedelmünk legfőbb baja, az incasso nehézsége által előálló zavar, ezen intézmény által orvosoltatik és így ez a legaldásosabb, legfontosabb közgazdasági viszonyaink jövője tekintetében.

A pénzügyi intézet alapszabályszerűleg kizár minden üzletet, mely nem a fentemlített üzletkörökbe esik és így megóvja magát azon veszélyektől, melyek egyedül voltak okai több hazai pénzügyi válságának.

Alapszabályszerűleg kiköti továbbá, hogy a felügyelőbizottság tagjai csakis könyvszakértők lehetnek, s meghagyja, hogy a felügyelőbizottság havonként tartozik könyv- és pénzvizsgálatot tartani és erről jelentést betherjeszteni.

Azonkívül a legmesszemenőbb ellenőrzéssel elhárítja azon esélyeket, melyek rosszhiszemű egyének manipulációjából erednek.

Solid alapokon megalakulva, reális alapon működve, külső képe lesz ezen intézet a gazdasági ágak összhangjának, egészséges szerve a gazdasági élet vérkeringésének.

Az alapítók élén hazai közéletünk kiválóságai, nagykereskedők és nagyiparosok állanak.

Az alakuló közgyűlésig Szakolczai Árpád dr. (lakik: V., Batory-utca 8. sz. a.) szívesen ad felvilágosítást ez ügyben.

Adatok a Dreyfus ügyhöz.

A század legnagyobb pere még most sem ért véget. Dreyfus szabadon bocsátása, Zóla halála csak egyes epizódja volt, a megrendítő tragédia még most is él sok ember lelkében s nem egy-néhányan vannak, akik ismét felszínre akarják hozni. Nagy lendülettel vitte elő ezen tervet Reinach a Dreyfus ügyről szóló könyvének két kötete, mely e héten hagyta el a francia sajtót. Természetesen nagy érdeklődést keltve.

A Dreyfus ügyet még mindenki ismeri s alig van ember, aki ne tudna egyet-mást ezen ügy homályairól is. Ilyen homályt ír le Reinach is, a Schwarckoppen ezredes és Eszterházy — Walsin közt az nap lefolyt párbeszédéről, mikor Dreyfus Mathieu levelet írt Billot hadügyminiszternek. Reinach állítása szerint ezen adatokat Schwarckoppentől magától tudja.

Reinach a dolgot úgy adja elő:

Aznap, mikor Dreyfus levelet írt a hadügyminiszternek, állítva, hogy Walsin-Eszterházy a bűnös, Henry ezredes és Du Paty de Clam névtelen levélben találkat adtak Eszterházynek a

vegyültek. Arcza ránczosodni kezdett; szeme nem csillogott úgy mint azelőtt.

Óriási képet hozott magával, a legjobbit a mit festett. Lelkesedés, remény, művészi erő volt e képen.

Ugyan abba a szállodába vitette, ugyan abba a terembe, a hol az a másik festmény volt.

Ő is ott járkált az első napon a néptömeg között. Látta a lelkesedést, az arcok ragyogását; hallotta a dicséző szokat, a bámulat kifejezéseit.

— És mikor végignézett a sokaságon, ott látta ifjúkori barátját. Szemük találkozott, a nő megismerte, odament hozzá.

— Ugy-e emlékszik még rám? Én vagyok az a kis lány a kivel együtt játszott a gyepen a kék ég alatt. Igazán örülök, nagyon szép festmény ez...

Egyszerre néztek a képre.

A nagy festő fásultságot érzett lelkében. Eszébe jutott élete, nyomorusága szenvedése és nem tudott örülni.

... A nép mikor felismerte a festőt, ujjongani kezdett. Tapsoltak, éljeneztek.

De ő nagy lelkesültség közepette sem volt boldog.

— Mit ér most az élete, — gondolkozott, — megöregedett, meg fog halni, emlegetni fogja egy pár lap. Aztán elfelejtik.

... A mint elfelejtene minden ilyen embert.

... És sirni szeretett volna, keservesen sirni...

Montsouris parkban. Ez volt az a sokat emlegetett találka, melyen a két ezredes álszakállal jelent meg. A találkozás után Eszterházy Schwarckoppenhez hajtatott.

Schwarckoppen nagyot nézett Eszterházy bejövetelekor s még nagyobb volt a csodálkozása, mikor Eszterházy így szólt:

Megtudtak mindent s most engem az a veszély fenyeget, hogy Dreyfus helyett engem küldenek az ördög-szigetre.

Őn jól tudja, hogy ön is kompromittálva van, ha akarom s ha bajba keveredem, én botrányt is rendezek! Csak egy módja van annak, hogy ön velem együtt megszabadulhasson s ez, ha ön személyesen felkeresi Dreyfusznét és kijelenti előtte, hogy a férje a bűnös.

Schwarckoppen elsápadt, majd dühös hangon kiabált rá:

— Ön megőrült örnagy ur!

— Épp ellenkezőleg — szólt Eszterházy, — én legjobban tudom a veszélyt, jobban mint ön s elvégre ha kitudódik, czinkostársak lévén...

— Kikérem magamnak — kiáltta közbe Schwarckoppen — engem, mint a német nagykövetet a nemzetközi alapon álló immunitás véd s így a spion czinkostársam nem lehet.

Eszterházy e szavakra siránkozni kezdett, majd ledől a dívánra, szitkozódott és fenyegetőzött. Mikor ez sem használt, elővette revolverét és megfenyegette Schwarckoppent.

Schwarckoppen nyugodtan az asztalhoz ült és megnyomta a csengetyű gombját. Erre Eszterházy hirtelen kijózanodott.

A szolgál bejött s Schwarckoppen likórt hozatott, megmentve a sápadó Eszterházyt.

Eszterházy könyörgésre fogta a dolgot.

— Megtennék önért mindent — szólt Schwarckoppen, ha Dreyfus nem volna a szigeten. Talán megmenekedhetem másképp is, — szólt Eszterházy, — előmutatva a fent említett levelet, — jöllehet nem vagyok biztos benne, hogy ez a találka nem-e csapda számomra. Különben ez eset után azonnal felkeresem önt.

Eszterházy csakugyan elment s vissza már nagy vígan tért, virággal kabátján. Elmesélte a találka történetét, mire Schwarckoppen is megnyugodott s ez után egész a kocsijig kísérté Eszterházyt. Ezekből is kiviláglik, hogy a német követtség kéme Eszterházy volt.

A hírhedt Eszterházy különben most Londonban telepedett meg s mint az ujságok írják nagy beteg, tüdőbajos, orvosok ápolják s nem sok reményük van a felépüléséhez.

MI UJSAG?

— **Jóteknység.** A munkás együletben, a nő rendezők által tartott táncmulatság tisztajövedelméből a rendezőség 22 fiú és 20 leány részére téli ruhát csináltatott, melyek holnap hétfőn délután 1/24 órakor fognak a román. kath. munkás-egylet helyiségében kiosztatni.

— **Érdekes zár.** A rkath. templom fő ajtajáról levették a zárat, mert már régidőtől fogva használhatatlan állapotban lógott az ajtón. A mint Bedekovics Lajos lakatos e zárat kitisztította, akkor tünt ki annak gyönyörű, művészi kivitele, érdekes volta. Valóban remeke még ma is ez a zár a lakatos művészetnek, értéke több száz koronára rüg. Szakértők szerint ilyen remek, komplikált, erős, masszív zárat ma már nem is tudnának csinálni s egyik méltó kinese a templomnak. Érdemes volna valamely ipari kiállítás alkalmával közszemlére kitenni. adandó alkalommal tesszünk is lépéseket ez iránt.

— **A beteg Dankóért.** Járásunk jó lelkű főszolgabírája gyűjtést indított Dankó Pista, kiváló magyar népdal szerzőnk javára, ki nehéz betegségére enyhe éghajlat alatt keres gyógyulást. A nemes buzgalom eredménye, 20 korona, a mult hó 22-én küldetett Pósa Lajosnak az országos gyűjtő bizottság elnökének. Az összeghez járultak: özv. Márton Ferenczné 2 kor. Antos Béla, Cserey Vilmos, Dobozy Kálmán, Dudás József, Dr. Györgyi József, Hay Mór, Dr. Hirn Márton, Kássa József, Király Ferencz, Korossy Albert, Kostyán József, Máthé József, Ney Géza, Szánthó Elek, Szerdahelyi János, Teszary László, Véli Miksa 1—1 kor. Havas Ignác és N. N. 60—60 fillérrel.

— **Abony bortermése.** Városunk bortermése nem épen mondható valami borribilisnek, mint a hogy egyesek nagy terméséből azt gon-

doltuk, mert volt is egyes termelőnek nagy termése, voltak bizony közép és kis termésű területek is. Bortermésünk az idén mindössze 5817 hektoliter volt, öt-hatodrésze Czepléd, Körös terméseinek.

— **Talált csontváz.** Kássa Sándor állatorvos nagy járási földjén, a fordítás alkalmával a munkások egy emberi csontvázat találtak, a csontváz koporsó nélkül feküdt a földben, nem találtak körülé semmi fele szerszámot vagy más efféle dolgot. Valószínűleg a betyár világ idejében került a hulla a földbe imádság és harangszó nélkül, mint a hogy a régi pásztorok szoktak egy-egy — szerintük — fölösleges embert elföldelni. Mindenesetre érdekes lett volna a csontokat megvizsgálni, különösen a koponyát, mert azt szokta a magyar beverni, hogy megne sántuljon. A munkások a csontvázat újból el temették.

— **Ügyrend bíróságunknál.** Járásbíróságunknál jövő évre következőleg osztattak be az ügyek. Sárkány Gyula járásbíróhoz az elnökieken kívül a polgári ügyek, Dományi bíróhoz, a telek-nyvi és hagyateki ügyek, Bordács bíróhoz osztattak be. A szóbeli felvétel kedden és pénteken lesz.

— **Gyermek gyilkosság.** Károly Klára tetéleni cseled leány Halász Gida tanyáján egy egészséges gyermeket szült, kinek hulláját a csetében találták meg. Az esetet az anya következőképp adta elő: Azt állítja ugyanis, hogy a napokban erős, s heves fájdalmakat érzett, úgy, hogy ágyba kellett neki feküdnie. — Egyszerre megszűntek fájdalmai, s ő elaludt. Mikor felébredt akkor vette észre, hogy egy kis porontyka fekszik mellette, de szegényke már halva volt. Ugymond: ő nem vette észre, hogy gyermeke született. Hanem a további esemény nagyon is bő magyarázatot nyújt, t. i. hogy a kis anygalkát elrejtette a szalmazsák közé, majd meg egy félreeső helyre dobta. A szivtelen anyát letartóztatták.

— **Tót bosszú.** Irigyelte Szász János egyik drótos-tótunk Remis István drótos gyarapodását, a ki egy házaeskat és két kis földet drótozott már össze városunkban. Szász aztán a mult héten egy esőva felét dugott Remis háza végén levő szalma boglyába, hogy az felgyúlván, arról majd a ház is leégjen, hogy így Remis nagymékkü gyarapodása megakadályoztassék. A csendőrség kiderítette a dolgot s most a vizsgálat erősen folyik.

— **Nagykörös bortermése.** Nagy-Körösön a folyó évben összesen 26768 hektoliter bor termett. Ebből kiszállítottak 5581 hektolitert. Ehhez a mennyiséghez képezjük el a szőlőként kiszállított termést, s akkor fogalmat alkothatunk arról a haszonról, a melyet a szőlők jövedelmeznek Nagy-Körösön.

— **Borkivitel Czeplédről.** Mult számunkban megemlékeztünk arról, hogy Czeplédnek mennyi a borkivitele. Megemlékeztünk, hogy már ez ősszel 2000 hektó bort szállítottak ki. Újabb értesülésünk szerint a kivitel meg haladja a 8000 hektót.

— **Drága a paprika.** Már olyan időket élünk nemsokára, hogy paprika nélkül esszük a paprikást. Nem volt kielégítő az idei termés és ennek következtében jelentékenyen emelkedtek az árak is. A szegedi szinező paprika meg éppen méreg drága, de még drágább is lesz.

— **Mulatság.** A czeplédi iparos-íjjak egyesülete ma este új helyiségében táncmulatsággal egybekötött zártkörű Házfelavató-Ünnepélyt rendez. Belépti-díj személyenként 1 korona. Kezdeté 7 órakor. — Az ünnepély műsora: 1. Prologus. Irta és szavalja: S. Nagy Domokos ur, a „Czeplédi ujság“ segédszerkesztője. 2. Kossuth-Hymnus. Dr. Papp Zoltántól. Éneklé az Ipartestületi Dalkar. 3. Ünnepi beszéd. Tartja: Dr. Halász László ur, ügyvéd, a „Czepléd“ szerkesztője. 4. Magyar népdalok. Éneklé: Negyedi Eszti ke. a. 5. Monológ. Előadja: Fehér Rózsika k. a. 6. Szavaltat. Tartja: Schück Ármán ur. 7. Borsdal. Az „Ernáni“ című operából Bellinitől. Éneklé az Ipartestületi Dalkar. Műsor kezdeté pont fél 8 órakor.

— **Nemtelen bosszú.** Balázs Mihály nagyon haragudhatott Sági Mihályra s bosszúját aként töltötte ki, hogy kivágott Ságinak egy szép almafáját mintegy 40 korona értékben. Hogy a dolog bosszu műve volt, bizonyítja az, hogy a fát őt hagyta.

— **A királyi palota világitása.** A budai királyi palota világitása 12.000, mondó tízenkétezer, 16 gyertyafény erejű villamos izzó lámpával világitatik, tehát annyi, mintha 192.000 gyertyát gyújtának meg. Ha egy estére

egy szál gyertyát számítanánk, mely a világitásnál elfogy, akkor a palotának világitása egy este 15.360 frt.-ba kerülne. No de hát nincs minden este kivilágitva az egész palota, egy-egy része is csak ritkábban van, aztán meg a villamos világitás olcsóbb is a gyertya világitásnál.

— **Uj robbantó szer.** Egy német gyáros új robbantó szer talált fel „ammonial“ a neve, kétszer olyan nagy az ereje, mint a dinamité, az előállítás pedig ugyanolyan yiba kerül. Nagy előnye, hogy a gázfejlődése kedvező, mert a robbanás után újra dolgozhatnak vele.

— **A vármegyeháza és a pestvidéki törvényszék.** Mint tudjuk, a pestvidéki törvényszék és ennek fogháza a megyeház épületében volt és van elhelyezve, a mi a székház jelentékeny részét elfoglalja. A megyei közigazgatási bizottság legközelebbi gyűlésén a főispán olyan indítványt tett, a mely a törvényszéknek a megyeházából kitelepítését czélozza. Ezt az indítványt egyhangulag el is fogadta a közigazgatási bizottság. A kitelepítés folytán megüresedő helyre a megyei hatósággal szoros összefüggésben lévő budapestvidéki pénzügyigazgatóság, államépítészeti hivatal, megyei tanfelügyelőség helyeztetnék el.

— **A honvédelmi miniszter és az ujságok.** A honvédelmi miniszter rendeletet adott ki, hogy ha a vidéki helyi lapok bármit írnak róla, avagy a honvédségről, a közlemény tartalmáról azonnal, sürgőnyileg kell őt értesíteni.

— **Magyar lovak Transvaalban.** Az angol hadügyminisztériumhoz beérkezett jelentés szerint a Magyarországból Transvaalba szállított loanyag ellentálló képessége az ottani klimatikus viszonyoknak váratlanul jól felelt meg. A lovak a hosszú tengeri utazás miatt nagyon elesigázva érkeztek meg új hazájukba, de csakhamar jó erőhöz jutottak, ugyanyira hogy a háboru befejezte után gazdasági czelokra lehetett őket használni. Minthogy az e téren tett kísérletek teljesen beváltak, az angol kormány elhatározta, hogy lóvásárlatait Magyarországon tovább fogja folytatni és különösen nagyobb számú apaállatokat fognak beszerezni, hogy ezekkel a délafrikai lóanyagot megjavítsák. Az újabb lóvásárlások czéljából legközelebb egy bizottság érkezik Budapestre.

— **A vasuti kocsik száma a magyar vasutakon.** A magyar vasutakon közlekedő járművek száma a mult év végén 76.592 darab volt és pedig 2989 mozdony, 2142 szerkocsi 5842 személykocsi és 65.610 teherkocsi.

— **Halálozás.** A szomszéd Kocsér község érdemes bírása, Bátor Miklós, rövid szenvedés után 64 éves korában elhunyt.

— **A munkás pénztárról.** Rohamosan növekszik azoknak a száma, a kik sietnek biztosítani maguk számára a munkáspénztár áldását. Nagy arányu mozgalom indult meg a vidéken azon czélból, hogy az Országos Gazdasági Munkás és Cselédségélypénztárt alkalmá legyen megismerni minden szegény embernek, a hogy ily módon senkire maradjon tájékozatlanul ezen nemes emberbaráti intézményintézetrel és senkise legyen megfosztva annak támogatásától tájékozatlansága miatt. Naponként vesszük a hirt az ország minden részéből, hogy minden valamire való községben értekezletet tartanak a munkáspénztár ismeretése czéljából. Ezen értekezlet népes volta és a lelkesedés, a melylyel mindenki, kinek ez módjában és tehetségében áll, a munkáspénztár működését elősegíteni igyekszik, biztos reményt nyújt arra, hogy rövid idő alatt minden jóra való gazdasági munkás és földmivelő tagja lesz a munkáspénztárnak.

— **Az átváltozó művész.** Igen jót mulatnak Párisban most Fred Clawi átváltozó művész önreklámján és kalandján. De elmondjuk az esetet, ime: A minap egy igen elegans ur érkezett Páris egyik legnagyobb szállójába. Valami jómódu földbirtokosnak látszott. A pinczér szép, nagy első emeleti szobába vezette. Az öreg ur meg volt elégedve a szállással: megvaesorázott s azután lefeküdt. A reggelit a szobába rendelte. A pinczér fel is vitte, de mikor a szobába lépett, ijedtében kiejtette kezéből a tálcát. Az öreg ur helyett mosolygó képű szép szőke fiatal ember volt a szobában, amelynek ajtaja tegnap este óta ki sem nyílt. A megrémült pinczér holtrarémmülve futott le a főpinczérhez, megjelenteni a csodát. A főpinczér keményen lehordta, aztán maga vitte fel a reggelit az idegennek. De bizony ő is csak egy lépéssel jutott túl az ajtón. Most már se öreg ur, se fiatal ember, hanem egy dus fekete haju dáma állt az asztal mellett. Ennek már a fele sem tréfa, biztos, hogy maga az

ördög tisztelte meg a szállót. Hamar a rendőrségre küldték. Az esetnek azonban hire futott és nagyon sokan tolongtak ott. Végre megérkezett a rendőr tisztviselő és egy csomó pinczérrel belépett az ördög lakására. Az ördög azonban megint alakot cserélt. Borotvált képű, frakkba öltözött ur sietett a rendőrtisztviselőhöz és mosolygva így mutatkozott be:

— Fred Clawi vagyok, az átváltozó művész. Nagyon örülök, hogy kapitány urhoz van szerencsém, mert talán lesz szives mindjárt tudon ást venni róla, hogy ma este itt előadási fogok tartani.

— **Luchkovicz Imre,** a „Dárda és Videke“ munkatársa mint értesülünk e hó folyamán kiadja verseit. Luchkovich Imrénék nem egy szép költeményt olvastuk már s bátran ajánlhatjuk e művet — bírálat nélkül is — az olvasó közönség figyelmébe.

— **Irodalmi jubileum.** Ritka szép ünnepeket lát a Képes Családi Lapok szépirodalmi képes hetilap. Most 25 éve, hogy alapították ezen legelterjedtebb és ma is legjobb hetilapot. A jubileum alkalmából a szerkesztők: Beksics Gusztávné és Csillag Máté előnyösen megváltoztatták a lapnak formáját és kiállítását. Irta ezen számba és irnak állandóan a Képes Családi Lapok-ba: Jókai Mór, Ágai Adolf, Abrányi Emil, Abrányi Kornél, Hoch János, Balla Miklós, Varsányi Gyula, Rudnyánszky Gyula, Szentirmay Elemér, Prém József, Rakossi Viktor, (Szípusz), Beniczky Lenke, Beksics Gusztávné, Forinyák Gyuláné, Tutschekné stb. stb. A Képes Családi Lapok az egyedüli egészen családi lap, melynek egy művelt család asztaláról sem volna szabad hiányozni. A Képes Családi Lapok előfizetési ára: Egész évre 12 kor, félévre 6 kor, negyedére 3 kor. A jubileum emlékére minden előfizető egy szép regényt kap ajándékba a kiadóhivataltól Budapest, VI., Órtezá 12.

— **Jó tanácsok férjek számára.** Egy svajeci humorista adja fiatal férjeknek a következő tanácsokat: 1. Ha a feleséged el akar ájulni, úgy távolítsd el a közelből minden ülőhelyet. Az ájulás el fog maradni. 2. Ha a feleséged főfájásról panaszkodik, tégy hamar a fejére egy divatos kalapot. 3. Ha a feleséged a kereveten végigdől és jajgat hogy a tagjai bagyadtak, úgy állj az ablakhoz és mond a feleségednek hogy a legjobb barátneja megy arra új ruhában. Bizonyos lehetsz afelől hogy a tagjai azonnal vissza fogják nyerni régi rugalmasságukat. 4. Ha feleségednek fáj a torka és azt mondja alig tud beszélni, akkor vedd a botodat s menj a kocsimába. Maradj ott a törzsasztalodnál éjjel 3 óráig s akkor menj haza. Amint belépsz az ajtón nyomban látni fogod hogy a feleségednek visszatért a beszélőképessége.

— **Válságos idöket élünk.** Ebben az időben egyforma kitartással, alkuvást nem ismerve, folytatja harczeit ez a lap és eszközeit, fegyvereit csak ezeknek a nagy nemzeti ügyeknek szolgálatába helyezi. Az Egyetértés egyszersmind legterjedelmesebb és legjobban értesült ujság. Vezéresikkeit a legelső magyar publicisták írják: Eötvös Károly orsz. képviselő, Mezei Ernő, Fenyő Sándor (főszerkesztő), Szatmári Mór orsz. képviselő, dr. Pap Dávid, Kálnoki Izidor, Molnár Márton (felelős szerkesztő). Tárcarovata a legérdekesebb és a legértelmesebb. Minden héten legalább egy egész oldalra terjedő aktuális politikai, vagy társadalmi karrikaturát közöl. A képek négy-öt színben jelennek meg. — Az új előfizetők január havában ingyen kapják Eötvös Károlynak „A nagy per, mely ezer év óta folyik s ma sincs vége“ című hatalmas munkáját. Karácsonykor az Egyetértés rendkívül tartalmas számmal jelenik meg. Az ujság egész kötetre való anyagot az tele irodalmi értékű és közhasznú dolgozatokkal. Az előfizetők a „Dival-Szalon“-t is kedvezményes áron kapják. Az Egyetértés előfizetési árai: Egy hónapra 3,60 kor. Negyedévre 10. — kor. Az előfizetési pénzek (legczélszerűbben postautalványon) az Egyetértés kiadóhivatalába küldendők: IV., Vármegye-utca 11. szám. Államtisztviselők, magánhivatalnokok, papok, lelkészek tanárok, tanítók a lapot kedvezményes áron (évi 28 koronaért) rendelhetik meg.

VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁRI
RÉSZVÉNYEKRE,
BŐREJEGYERRE, ÁLLAMPAPIROKRA
KÖLCSÖNT
ADORE, KÖRTELMEK VISSZAFIZETÉSI FELTÉTELEK HELLETT.
FELVILÁGOSÍTÁSUNK INGYENES.

HECHT BANKHÁZ
BUDAPEST, FERENCZIEKTERE 6.

